

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Pars II. Media ad Constantiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

infelix momentum, quo à te discedam, ah per-
mitte jam me mori in gratia tua! Malo mori,
quàm à te separari! *Anima Christi.*

Pars II.

Media ad Constantiam.

Constantiam desideras, Studiose? quàm be-
ne! nam ut cum Apostolo loquar, *Quomo-
do effugiemus, si neglexerimus salutem?* quomodo
effugiemus iram DEI, si post claram adeò veri-
tatis notitiam non vivamus sanctius? Salutem
autem negligimus, si Constantiam negligimus.
Hanc statuiti amplecti. Media jam suggeram,
quibus si utaris, constans eris. Multitudo te non
terreat; facilis evadet labor, si salvari serium est.
Desumo pleraque è libellis verè aureis, quos in
Studioforum manibus versari optarem assidue:
tituli eorum sunt: cura Innocentiæ: cura Con-
suetudinarii, sive exterminium peccati &c.

I. Medium est Oratio frequens & fervida.

Petite & accipietis, mōnet ipsa Veritas. Cave
igitur, ne manè aut vesperi negligas preces re-
citari solitas, aut devotiones alias per diem. Sæ-
pius pete à DEO constantiam in bene cœptis;
quem in finem servire possunt verba illa: *Dirige
Domine, in conspectu tuo viam meam!* Ne permittas
me separari à Te! Ne proiicias me à facie tua!
Huc pertinet consuetudo sæpius commendata,
quam singulari modo tibi iterum commendo;
ut nempe singulis horis elicias breviter contritio-
nem & renoves propositum non peccandi.

2. Ora-

2. Orationem comitetur pia Lectio libri spiritualis, quem si non quotidie, certè diebus festis & Dominicis attentè leges per spatium aliquod temporis. Servire huc possunt vitæ Sanctorum, libelli quot annis in Cœtu Mariano distribui soliti, aliique innumeri. Nolo de hujus & aliorum mediolorum utilitate quidquam differere, cum quotidiana satis differat experientia.

3. Timor & amor DEI. Timendus est, quia Judex est: Amandus, quia Pater est, & redemptor. Excitabis utrumque, si ea subinde cogites, quæ terrorem aut amorem incutere solent, maximè per familiares jaculatorias, ut sunt: *Quis non timeat te Domine, quia justus es & terribilis in judiciis? Consideravi Judicia tua, & expavi! Domine, cum veneris judicare, noli me condemnare! Commissa mea paveſco, & ante te erubesco! Rex tremenda Majestatis, qui salvandos salvas gratis, salva me fons Pietatis &c.* Hæc ad timorem excitandum utilia sunt; sequentia ad Amorem: *O DEus ego amo Te! Opulchritudo tam nova, tam antiqua serò te amavi! In te Domine, speravi! Et qua est expectatio mea, nonne Dominus? Jesu amore mei Crucifixe, miserere mei! Vivifica me secundum misericordiam tuam! Dominus meus & DEus meus! DEus meus & omnia!*

4. Memoria DEI Præsentis. Nihil hac efficacius cogitari potest. Quomodo possum hoc malum facere, & peccare in Dominum meum: aiebat Joseph Agyptius. Dic tu: in conspectu DEI mei sum: DEus videt me, audit me, scit hoc: DEus judex adest, hocque momento damnare me

me potest: quomodo ergo peccare audeam?
5. Cultus B. Virginis fervens & constans.
Pauca de hoc dicam, sed vera. Studiose, in hu-
jus Virginis amore si te languere advertes & te-
pescere, scito te, ad damnationem appropinqua-
re. Mariam quamdiu amas, constanter colis,
non offendis, bene spera. *Filioli*, ait S. Bernar-
dus, *hæc peccatorum scala, hæc mea maxima fiducia*
est. Mater est, per quam DEUS omnia nos habe-
re voluit. Nullus ergo sit dies, quo non Ro-
sarium & Officium Marianum persolvas: ante
studia, ante somnum, ante actionem quamli-
bet, Mariam cogita, Mariam invoca paucis illis
verbis, quibus usus est S. Ignatius: *Monstra te*
esse Matrem! aut illis S. Xaverii: *Mater DEI me-*
mento mei! Præter alios colendi Matrem hanc
modos, ne negligas interesse cætibus Marianis,
imaginem ejus habere ante oculos &c. Diebus
Sabbaticam colere Sanctorum consuetudo est:
faciunt hoc alii gestando cilicium, jejunando,
abstinendo ab uno alterove cibo, visitando a-
ram aut ædem sacram ei dedicatam &c. Sic &
Festa Magnæ hujus Virginis colunt per susce-
ptionem Sanctissimorum Mysteriorum, per re-
novationem Formulæ Marianæ, per lectionem
sacram & modos alios. Duo hîc monco. 1.
Pauca perage in honorem Virginis hujus, sed
ferventer & constanter. Multa proponere, obi-
ter exequi, omittere multorum est; horum è nu-
mero te esse nolim. 2. Omnia, quæ recensui, sci-
as Matri Sanctissimæ non placitura esse, nisi fun-
da

damentum devotionis ponas, quod est Fuga peccati potissimum contra Castitatem. Si Virginem hanc tibi vis devincire, fuge peccatum, stude Castitati: diebus Sabbati, & festis B. Virginis speciale fac propositum abstinendi ab aliquo peccato, in quod sapius te labi nostri. Crede mihi, unius venialis etiam peccati fuga magis placet purissimæ Virgini, quam oratio in multos annos producta. Cum ergo maxime necessaria tibi sit pretiosissimæ hujus Virginis intercessio, hoc eam modo tibi conciliare labora: fuge peccatum: detestare, quidquid verbo, cogitatione, aut opere contra Castitatem potest admitti. Hæc vera Mariana devotio est.

6. Cultus Sanctorum. Ad aliquem Sanctorum convertere, monet Scriptura. Præter B. Virginem cole Patronos aliquos, quos pro libitu eliges. Inter eos sint Angelus Custos, S. Ioseph, Patronus nominis tui, Patroni studiorum, demum alii, quos tua suadebit devotio. Hos manè & vesperi in consuetis precibus venerare: eorum festos dies cole devotione singulari: sacras eorum reliquias, si quas habes, collo gesta. Nunquam obliviscere Patroni sub initium mensis eligendi; cole eum & invoca in dies: die eius festo (quod & de aliis sanctis Patronis tuis intellige) si fieri potest, Confessionem perage & sanctissimam Eucharistiam suscipe. Quale erit tuum in morte solatium, si in hora mortis tot à te honoratos esse Patronos noveris! Non unus fuit, cui in lucta suprema præ-

præstò fuerunt Tutelares eiusmodi; ut tibi præstò sint, jam cole & invoca & imitare eos. Hoc etiam observa; si in vitium aliquod frequenter labaris, elige Sanctum, qui in virtute illi vitio contraria maximè eminuit, & eum præ aliis invoca, ut tibi gratiam impetret, peccatum illud extirpandi. Sic tentationibus impuris vexatus, aut lasciviæ deditus præter B. Virginem & S. Iosephum, colat S. Casimirum, S. Aloysium &c. Praxis utilissima est.

7. Frequens Confessio præcipuè uni Sacerdoti facta, nec non devota susceptio SS. Eucharistiæ. Fortius nihil reperies ad extirpandam consuetudinem malam, ad constantiam in bene cœptis impetrandam. Hic enim finis erat, cur Sanctissima hæc mysteria DEI nostri bonitas instituerit. Experientia docet, Juvenes turpissimis vitiis assuetos hoc uno modo potuisse emendari; uti econtra, qui ista suscipere differunt per hebdomades & menses, pluribus vexari eos constat tentationibus, sæpius labi graviter: quod utinam non experirentur Adolescentes è scholis nostris egressi! Tu si constans esse velis, si vitam agere piam, ne negligas unquam suscipere tam salutaria remedia tempore, quod in scholis assignatur. Quanquam hoc fervori tuo satis esse non debeat: dum festa solenniora, vel Patronis tuis dedicata incidunt, etiam à nemine monitus, solius tuæ salutis causâ Confessionem perage, Pane Angelorum te conforta. Non est gratior Sanctis Devotio,
non

non tibi utilior. Solicitam autem præparationem & gratiarum actionem requirit DEI Majestas, quam brevi adeò tempore constringi non decet, quod pro dolor! à plerisque fieri solet. Horula una S. Communioni, altera, aut certe non multò minùs, Confessione donetur; ne aliàs sine debita præparatione suscepta damnationi potius serviant, quam salutem. Studiosus quidam apparens post mortem condiscipulo suo, salutem meam, aiebat, debeo frequenti & devotæ S. Communioni, per quam me DEUS ab occasionibus, tentationibus, & peccatis plurimis servavit, in quæ aliàs certò ruiturus fuisset. Disce, quid agendum sit.

8. Vocationis impletio. Si divina bonitas te è sæculo ad statum sanctiorem evocat, tu verò vanitate mundanâ aut aliorum sermonibus abstractus DEO vocanti obedire recuses, cætera media omnia constantiam tibi in sæculo non afferent; rues in periculis & peribis. Sequere vocantem DEUM!

9. Memoria novissimorum. Oraculum divinum est: *Memorare novissima tua, & in æternum non peccabis.* Ergo reflecte animum ad ea, quæ in considerationibus didicisti, & in occasione peccandi eorum recordare!

10. Examen tum generale, quod indies vesperi præscribunt regulæ Sodalitatis; tum particulare contra certum vitium. Usam utriusque & modum scio explicari in scholis, & de necessitate ejus differi; hinc pluribus superle-

deo

deo. Tuum est adhibere medium adeò efficax & salubre. Confessarium consule, si quod tibi in re ista dubium restat.

11. Fuga otii, seria applicatio ad studia, fuga otiosarum circumcurtationum & confabulationum. Hoc medium nisi arripis, ridebi. Dæmon cætera omnia. Otium pulvinar diaboli est, diabolus nutris & suaviter sustentas, quamdiu otio vacas. Time terribilem, quam de tot pretiosis horis & diebus DEUS exiget rationem! time pœnam terribilem! nam & de omni verbo otioso rationem exiget DEUS. Mortificatione hîc opus est. Fortiter vince tœdium, quod certò occurret; excute torporem; seriò stude, tanquam peccati mortalis certò reus, si plures septimanas otiosè, sine fructu pergas vivere.

12. Votum Devotionale. Medium ad extirpandam consuetudinem, & inserendam virtutem fortissimum, sed cautè & ex consilio Confessarii usurpandum. In hoc consistit. Advertit quis, se v. g. pronum ad mentendum, jurandum, ad loquenda turpia, aut alio modo peccandum contra Castitatem &c. vovet ergo DEO omnipotenti in honorem B. Virginis vel Sancti alicujus Patroni sui, quòd velit sub peccato levi, aut gravi (quod rarius fiat) abstinere uno die, aut unâ septimanâ à mendacio, à loquela turpi &c. quòd velit non circumvagari otiosè tempore studiis destinato, non accedere domum suspectam, non ludere lusu vetito &c. Modus extirpandi consuetudinem,

D d

ut

ut dixi fortissimus : breve tempus ab initio tantum præfigendum est , nunquam sine expresso Confessarii consilio , vitâ totâ. Res autem est DEO gratissima & Sanctis ; nec non modus optimus colendi B. Virginem & Sanctos. Cogita ipse , quid hac in re ad salutem tuam facere possis. Dixi , valere etiam ad virtutem inserendam sic erant , qui v. g. vovebant Castitatem per mensem unum &c. idem de aliis virtutibus loquere. Suaderem hunc modum præcipue felicitati B. Virginis & SS. Patronorum.

13. Fuga malorum Sociorum , occasionum , domorum , spectaculorum profanorum , cauponarum &c. Studiose , si ullum aliud , hoc revera medium est imprimis necessarium. Fuge , & salvaberis , dicebatur Arsenio , modum salutis à DEO roganti. Fuge , & salvaberis. Fuge pericula peccandi ; fuge socios impios , hoc est , omnes , qui te à pietate aut studiis quovis prætextu avocare quærunt ; omnes , quos advertis libere & impie vivere , loqui impudenter & audacter , agere ea , quæ præsentem viro honesto non audent : fuge horum blanditias , invitationem ad cauponas & nescio , quæ loca alia. Fuge personas alterius sexûs , & cum iis , cum quibus debes , age cautissimè : hinc oculos , manus , linguam , te totum custodi. Fuge spectacula profana , ubi tot Castitatis discrimina. Fuge cauponas & lusus , tot scelerum occasiones & Magistros. Fuge & salvaberis. Hinc me audi , hinc obsequere. Res me judice certa est ; si centeni Studiosi damnantur ,

nona.

nonaginta novem per socios malos seducti damnantur. Vince te, & generose omne etiam alloquium socii suspecti fuge. Melius est displicere sociis, quàm DEO, & B. Virgini, ajebat adolescens quidam piissimus, sociorum impiorum osoracerrimus: sic tu loquere: rideant me socii, exhibilent, traducant: melius est, quàm ut DEum offendam, & peream. Hoc in rebus etiam minutissimis fieri debet; aliàs qui spernit modica, paulatim decidet. Fuge & salvaberis. Non ausim te monere, ne ipse alios seducas; ab hoc enim scelere te longissime abesse mihi persuadeo. Hoc tamen rogo te, ne unquam totâ vitâ tuâ audeas aliquem vel à levissimo opere bono aut à studiis avocare, ad minimum etiam peccatum incitare. Cur hoc? Audivisti superius, ex una re levi pendere sæpius beatitudinem nostram. Quidsi ergo ex re illa levi, ad quam alium inducis, à qua avocas, penderet beatitudo illius, uti revera pendere potest? periret certè ille & tuâ quidem culpâ. Hoc quantum sit, docere voluit ille, qui asseruit, non credere se, absque miraculo quodam, aut extraordinaria DEI gratia salvandum esse illum, qui per seductionem suam alteri causa est damnationis æternæ, eò quòd res nimium horrenda sit, Animam Jesu Christi sanguine redemptam deturbare ad inferos. Tu ne agas aliquid, loquaris aut suadeas, unde alter occasionem sumere possit ad peccandum. Si quid contra hoc peccasti, seriam age Pœnitentiam, & in salutem etiam aliarum Animarum incumbe.

14. Medium præsentissimum est Mortificationis studium. O si saperent Juvenes, & intelligerent! Salvari absque mortificatione non potes. Quando peccas, defectu mortificationis peccas, quia te non vis vincere fugiendo rem aliquam gratam, vel agendo rem tibi molestantem. Necessaria est mortificatio in rebus, quas facere aut omittere non potes absque peccato: utilis & DEO gratissima est in rebus aliis ex se licitis; de qua potissimum ago. Visæ sunt Monacho cuidam septem in Cælo coronæ pulcherrimæ, paratæ, quod septies somnum sub oratione occurrentem generose excusserit, quem absque peccato admittere poterat. O quas & quot sibi coronas Studiosus parare per annum posset! Sancti meritorum suorum augendorum cupidi in sui victoriis cumulandis erant maxime solliciti. Hinc S. Ignatius sæpissimè Xaverium allocutus est: vince te Xaveri! vince te! vicit se Xaverius, & Sanctus evasit. P. Paulus Segneri DEO & B. Virgini indies certum mortificationum numerum offerebat. P. Recupitus S. J. pari modo plures quotidie sui victorias ad impetrandam mortem felicem B. Virgini consecrabat. Studiosè mi, vince te! Accidit manè v. g. difficilis accurata surrectio: vince te, surge alacriter, offer DEO victoriam hanc & dic: propter te Domine! Sic loquere de omni re molesta aut jucunda. O quale tuum foret in morte gaudium, si optimè momenti obsecundares! Res parvæ sunt, fateor, sed parvis ejusmodi rebus delectatur

tatur DEus. Minima etiam remuneratur DEus. Nihil leve, quod summa æstimat Majestas. Vis scire res varias, in quibus vincere te possis; referam illas è libello suprà citato, eodem ordine, quo in eo inveni.

Tabula rerum, in quibus Adolefcens Studiosus se vincere potest.

1. **S**Tato tempore generosè surgere. 2. Non nisi decenter vestitum comparere coram aliis. 3. Ante alia omnia preces matutinas devotè flectendo persolvere. 4. Tempus studiis præfixum totum diligenter impendere. 5. In plateis modestè incedere, non vociferando, liberè oculis vagando &c. 6. Dum transis effigiem Crucis aut B. Virginis, eam honorare capitis detectione. 7. Ante initium scholæ adire templum & divinam opem implorare. 8. Transeundo cœmeterium meminisse defunctorum. 9. Graviter cum omnibus agere, nullum vellere, trudere, trahere, jocosè etiam tangere. 10. In templo & locis aliis junctis manibus orare. 11. Humi sine scabello aut reclinatorio flectere. 12. In templo non sedere, aut rusticè se acclinare. 13. Totum tempus Sacro, Concioni, aut alteri divino officio destinatum in eodem loco absolvere. 14. In templo ad exortum fortè strepitum non circumspicere. 15. Manus non servare reconditas sub veste. 16. Ab uno tempore mensæ ad aliud usque nihil cibi aut potûs sumere. 17. Die Veneris aut Sabbathi vesperi vino, aut cibo calido abstinere.